

הורה שקנדל

זוכה של אבי טולדאנו, אוסף של סיסמות ריקות:
 „עוד מזהיב השדה שעובנו אז / עוד הארץ נושאת יבולה / ועוד יפים הם הלילות בכנען / טרם השמש עולה / עוד רכבת חוצה שם פרדס ירוק / חסידה עוד רוגעת מעל / ועוד נישא ערפל בעמק / בין הזריחה והטל / וגם ההורה / ההיא עם ההה! / קולה עוד עולה / קולה לא נדם / וגם ההורה / ההיא

ארזי לא שינו את מיקומה ברשימת הזוכים.
 ההצבעה נערכה מייד בתום השמעת השירים. גם לולא היה הקריבוניקים שלמים עם התוצאה הסופית, לא היתה להם כל אפשרות לשנות אותה. ההחלטה שלהם כבר נקבעה, והם לא היו רשאים להתערב על הניקוד ברגע האחרון, במהלך קריאת התוצאות.
 מאחורי הקלעים לא שרר מתח

תלבושות מרהיבות. אולם המטרה האמיתית של תחרות זו היא ה"קוסיקה", ועם ישראל כבר זכה לשמוע כימעט את כל האמנים האלה, כשהם מבצעים שירים מוצלחים הרבה יותר מאותם שהושיעו ביום החמישי.
 רוב הזמרים השתמשו בגימיקים מובהקים, מישחקייהמילים, ומילים הנשמעות מוכרות גם באנגלית, נועדו לתפוס את תשומת ליבו של

קצין אופרטה

צביקה פיק לבוש בבגדי ההופע שראו כמדי קצין בשל העיטור שנתפרו על החליפה הלבנה. פיק לא הסתיר את אכזבתו מן ההפס

פיק. „היינו כימעט בטוחות שזכנו במקום הראשון, ולכן גם רצינו להופיע עם צביקה“ האכזבה שפניהם היתה ברורה. העונות שהכינו נותרו מיותרות. על אכזב ההפסד נוספה לצביקה ולאשת העיתונאית והתמלילנית מירית שור, אכזבה נוספת: „שני שני הורה ששלחנו“ סיפרה מירית בתום המופע. „לא התקבלו לתורו“.

הפתעה שונה לגמרי שייכת קשיר מס' 12, מלודי. להקה חדש בשם איזולירבנד כבשה את הקה וצבירה נקודות רבות. רוני ויינו מוכני דיכונה, עמי פרנקל, שרי ברוך וריקי מנור היו מאושרינם הם לא ציפו להצלחה כה גדולה „לנו אין גימיק, אבל יש לנו דשיניים של המדינה, עמי פרנקל שזו לו הפעם הראשונה שהוא ש על בימה.“ החבורה העליזה עובד בימים אלה על הכנת ערב-סיאטיר ומעידה על עצמה שהיא להקה ע הומור — מיצרך נדיר בארז לדבריהם.

לא ולא
לא נאל לא היה זקוק לזו
 ובשנה הבאה הוא יפני משהו אחר, טענה בתום ד (המשך בעמוד 12)

לאנגליה, כדי להתכונן להופעה. לפני הקהל האירופי הוא עומד להשמיע מחזרות של קישט נבוב. בתמונה למעלה מוזא אבי קפיים לעצמו, מייד אחרי שהתברר לו כי אכן ניצח בתחרות האירוויזיון.

רגע הניצחון
 אבי טולדאנו עדיין לא החליט איך יקרא ללהקה המלווה אותו. בעוד כשבועיים תצא המישלחת, הכוללת גם את אמרגנו שלמה צח והכריאוגרף שלמה רחמרי,

ליזהר כהן. מילבד ההפתעה שבעצם השתתפותו במופע בפעם השנייה, אחרי תקופה של שקט מוסיקלי, היתה הפתעה נעימה יותר: יערית בן-יעקב, בת ה-14, בתם של שימירית אור והעיתונאי ורדי („ורדי היפה“) בן-יעקב, יפה פיה אמיתית שליוותה את יזהר בנגינה על חליל, הנערה לבושה בבגדים לבנים, וזר על ראשה, סימלה את האור בשירו של כהן אל האור.

עם ההה! / שירה ממלא ליבי לעולם / עוד שטים עננים על בתי העיר / והים מלטף את החול / ועוד נשמע איך בלבבות פועם לו / זמר ישן ומחול...
השיניים של המדינה

ה רבה לפני האכזבה מן השיר
 הזוכה כבר היתה האכזבה על שלא התגלה אמן חדש ומבטיח. לא נשבה על הבמה כל רוח חדשה, שהיתה עשויה ליצור דברים אחרים, בעלי איכות גבוהה יותר. הרגשה זו ליוותה את המופע עד סופו.

סוגים שונים של מוסיקה נוצרים בארץ, אך הם אינם מגיעים לתחרות. משום שאינם תואמים את טעמים של הממונים על בחירת השירים, ולפי בחירתם השנה נוצרו הרושם כי אלה אהובים את להקות הצבאיות. את סוג המוסיקה שלהקות אלה משמיעות ותו לא. למרות הכל התגלו כמה הפתעות בתחרות. הפתעה אחת שייכת

ר.ב. יש לו גימיק מצויין. הוא יזכה במקום הראשון, טענו מצדדי הורה. אולם היו גם שהיו משוכנעים בניצחונה של ירדנה ארזי, ואין כל ספק ששירה היה זוכה באנגליה בתשואות רבות יותר מאשר שירו של טולדאנו. בעת השידור היו מאות אלפי הצופים בטוחים לגמרי כי ירדנה ותברותיה תזכינה בניצחון.

כדי לזכות במקום הראשון בשנה הבאה בתחרות הקדם-אירוויזיון לא יצטרך מחבר השיר לעבוד קשה. כל שיהיה עליו לעשות הוא לחבר כמה סיסמות, העובדות על הקהל הישראלי. סיסמות המדברות על ציונות ואהבת הארץ הן כיוון את עצמן ככובשות את הקהל.
 12 השירים היו למעשה שיר אחד. כולם נשמעו דומים להפליא זה לזה. מלחין השיר של השנה הבאה כדאי שילמד היטב את התיבות הקליטות שהרכיבו את השירים השנה, יאמץ אותן לעצמו וירכיב מהן את המוסיקה.
 התוצאה תהיה דומה לשירו ה-

הקהל האירופי. הגימיקים היו קיי צוניים, לכאן או לכאן: „הן ולאן“ על משקל המילה LOVE „מוסיקה“ ו„מלודי“ מצד אחד, לעומת הורה ולילות-כנען ושאר סיסמות פטריטיות סאכאריניות, מצד שני. המכנה המשותף: קישט.

לפני שהתחילו בהשמעת השירים הזהיר מנחה הערב, דניאל פאר, את השופטים בעדינות האופיינית לו, כי יש לחשוב היטב לפני הענקת הנקודות. השיר צריך להיות בינלאומי, אמר פאר, שיר לעושי להוביל את ישראל לניצחון באירוויזיון בפעם השלישית. לא היה ספק שהכוונה היתה לשירו של אבי טולדאנו. אבי עצמו הסתובב מאחרי הקלעים בביטחון רב. „אני יודע שדניאל התכוון אלי“, טען, „רק לי יש שיר יש-ראלי מובהק, ולכן גם אזכה.“

הימורו של טולדאנו על הקישט הפטריטיות התגלה כנכון. הקיבוץ ניקים מאשדות-יעקוב הכריעו את הכף והעניקו להורה את עשר הנקודות שהזניקו את השיר לפיטגה. 12 הנקודות שהעניקו לירדנה

תגלית
 היוותה יערי בן-יעקב, שליוותה את יזהר כהן בנגינה על חליל